

Abrahams afkom

Ugens vers

"Men I er en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et helligt folk, et ejendomsfolk, for at I skal forkynde hans guddommsmagt, han som kaldte jer ud af mørket til sit underfulde lys" (1 Pet 2,9).

Introduktion

"I en lille by standsede uret i guldsmedens vindue en dag på 8.45. Mange af indbyggerne havde været afhængige af dette ur for at vide, hvad klokken var. Denne morgen kiggede mange forretningsmænd og kvinder ad vinduet og så, at klokken kun var kvart i ni. Børn på vej i skole blev overrasket over, at de stadigvæk havde god tid og kunne tage den med ro. Mange kom for sent den morgen, fordi uret i guldsmedens vindue var gået i stå" (C.L. Paddock, *God's Minutes* (Nashville, TN: Southern Publishing Association, 1965), s. 244).

Hvilken god beskrivelse af, hvad det gamle Israels havde forsømt. Herren placerede Israel "midt iblandt folkene" (Ez 5,5) på det strategiske bro-område mellem tre kontinenter (Afrika, Europa og Asien). De skulle være verdens åndelige "ur".

Men ligesom uret i guldsmedens vindue var Israel på en måde også gået i stå. Det var dog ikke en fuldstændig fiasko, for Gud havde dengang ligesom i dag en trofast rest. Vores studium i denne uge kommer til at fokusere på identiteten og den rolle, som Guds sande Israel til enhver tid har. Det gælder også i dag.

Kort overblik over denne uges studium:

Hvilke pagtsløfter gav Gud Israel? Hvilke betingelser var knyttet til dem? Hvor nøje holdt folket sig til disse løfter? Hvad skete, når de var ulydige?

Ugens tekster

- Ez 16,8
- 5 Mos 28,1-15
- Jer 11,8
- 1 Mos 6,5
- Joh 10,27-28
- Gal 3,26-29
- Rom 4,16-17

”Udvalgt af alle folk...”

5 Mos 7,6

Der er ingen tvivl. Herren havde specielt udvalgt det jødiske folk til at være hans særlige repræsentanter på jorden. Det ord, som oversættes med "ejendomsfolk" (*segulah*) i verset ovenover, kan betyde "værdsat ejendom" eller "kært eje". Det er vigtigt at huske, at denne udvælgelse helt og alene var Guds initiativ og et udtryk for hans nåde. Intet i folket selv gjorde, at de fortjente den nåde. Det kunne der ikke være, for nåde er altid ufortjent.

Ez 16,8

Hvordan er dette vers med til at kaste lys over, hvorfor Herren valgte Israel?

"Hvorfor blev Israel valgt af Gud? Det var uudgrundeligt. Det var en lille folkegruppe uden en stor kultur og uden prestige. Det havde ingen personlige egenskaber, som retfærdiggjorde et sådant valg. Udvalgelsen var helt og alene Guds handling ... Den ultimative begrundelse for udvalgelsen findes i den guddommelige kærligheds mysterium. Men kendsgerningen er, at Gud elskede Israel, og han udvalgte hende. Dermed opfyldte han sit løfte til forfædrene ... Hun var blevet valgt på grund af Jahves kærlighed til hende. Hun var blevet befriet fra slaveriet i Egypten, og derved viste Gud sin magt. Hvis folket ... forstod disse vigtige kendsgerninger, ville det indse, at det virkelig var helligt og særligt udvalgt. Enhver tendens fra folkets side til at opgive en så ædel status ville være ekstremt forkastelig" (J.A. Thompson, *Deuteronomy* (London: Inter-Varsity Press, 1974), s. 130-131).

Ifølge den guddommelige plan skulle Israel være både et kongeligt og et præsteligt folk. I en ond verden skulle de være konger, moralsk og åndeligt, i den forstand, at de skulle sejre over syndens herredømme (Åb 20,6). Som præster skulle de have samfund med Gud gennem bøn, lovprisning og ofringer. Som mellemmand mellem Gud og hedningerne skulle de tjene som lærere, forkyndere og profeter, og de skulle være eksempler på hellig livsførelse. De skulle være Himlens repræsentanter for sand religion.

Til eftertanke

Se på dagens vers, hvor Herren siger, at israelitterne skulle være "udvalgt af alle folk på jorden". Set i lyset af, hvad Guds Ord lærer om ydmyghed og farerne ved stolthed, hvad tror du så, at dette vers betyder? På hvilken måde var de blevet udvalgt frem for andre folk? Kan vi anvende den tanke om os som en kirke? I så fald, hvordan?

En land-aftale

1 Mos 35,12

Løftet om, at landet ville blive givet til Guds folk, Israel, blev første gang givet til Abraham og senere gentaget til Isak og Jakob. På Josefs dødsleje blev løftet gentaget (1 Mos 50,24). Men Gud havde fortalt Abraham, at der ville gå "fire hundrede år", før Abrahams efterkommere skulle tage landet i eje (1Mos 15,13.16). Løftet begyndte at gå i opfyldelse i Moses' og Josvas dage. Moses gentog den guddommelige befaling: "Se, jeg lægger landet åbent foran jer. Ryk ind og tag det land i besiddelse, som Herren lovede jeres fædre Abraham, Isak og Jakob at give dem og deres efterkommere" (5 Mos 1,8).

5 Mos 28,1.15

Kort fortalt siger disse vers, at landet gives til dem som en del af pagten. Hvilke forpligtelser fulgte med i pagten?

Den første del af 5 Mos 28 fremstiller de velsignelser, som Israel ville modtage, hvis de fulgte Herrens vilje. Anden del af kapitlet handler om de forbandelser, som ville ramme dem, hvis de ikke gjorde det. Disse forbandelser "skyldtes i stor grad, men ikke kun, at synden fik lov til at påføre sine egne onde følger ... 'Den, der sår i kødet, skal høste fordærv af sit kød' (Gal 6,8). Ligesom vand, der ikke kontrolleres, vil stige, indtil det har nået sit niveau; ligesom et ur, der overlades til sig selv, ikke vil holde op med at gå, før urværket går helt i stå; ligesom et træ, der får lov til at vokse uhæmmet, ikke kan frembringe god frugt; sådan har synden et niveau, der skal nås, en tid, der skal fuldbyrdes, en frugt, der skal modnes, og 'det ender ... med død' (Rom 6,21)" (*The Pulpit Commentary: Deuteronomy*, H.D.M. Spence and Joseph S. Exell, eds., 3. bd. s. 439).

På trods af mængden af løfter om land, var disse løfter ikke ubetingede. De var en del af en pagt. Israel skulle opfylde sin del af aftalen; hvis ikke, kunne løfterne annulleres. Adskillige gange gjorde Herren det meget klart, at hvis de var ulydige, ville landet blive taget fra dem. Læs 3 Mos 26,27-33. Det er svært at forestille sig, hvor meget mere tydeligt Gud kunne have udtrykt sig.

Til eftertanke

Som kristne ser vi frem til at modtage og beholde det lovede himmelske land, som vi får på den nye jord. Men forskellen er, at når vi først er kommet dertil, er der ingen chance for, at vi mister det igen (Dan 7,18). Men der er betingelser for, at vi kommer dertil. Hvordan opfatter du, hvad disse betingelser går ud på, specielt i lyset af læren om frelse ved tro alene?

Israel og pagten

Jer 11,8

I teksten fra Jeremias siger Herren, at han vil lade "alle pagtens ord gå i opfyldelse." Men han taler om noget dårligt! Vi har en tendens til at mene, at pagten tilbyder os noget, der kun er godt, men der findes også en bagside. Dette ses tydeligt i beretningen om Noa. Gud tilbød Noa noget fantastisk: frelse fra ødelæggelse. Men Noa skulle adlyde for at modtage Guds nådes velsignelser. Hvis han ikke gjorde det, ville den anden side af pagten træde i kraft.

Jer 11,8
1 Mos 6,5

Sammenlign de to vers mht. verdens tilstand før syndfloden. Hvilke paralleller er der? Hvad siger disse vers om betydningen af vores tanker og motiver? Hvordan kan vores tanker kontrolleres, så de stemmer overens med Guds vilje?

Desværre var Israels historie som nation stort set et gentaget mønster af frafald fulgt af guddommelig straf, dernæst anger efterfulgt af en periode med lydighed. Kun en kort periode under David og Salomo havde de kontrol med hele det lovede land.

Se på følgende tekst fra Jeremias mht. Israels frafald: "Når en mand sender sin kone bort, og hun forlader ham og bliver gift med en anden, kan han så tage hende tilbage? Mon ikke dette land ville blive vanhelliget derved? Og du, som horede med mange elskere, vil tilbage til mig! siger Herren ... Men som en kvinde er troløs mod sin elskede, var I troløse mod mig, Israels hus, siger Herren" (Jer 3,1.20).

Dette omtaler noget, vi berørte tidligere: den pagt, som Gud ønsker med os, er ikke kun en kold juridisk aftale mellem forretningsfolk, som ønsker at opnå den bedste aftale for sig selv. Pagtsforholdet er en forpligtelse, som er lige så hellig som ægteskabet. Derfor bruger Gud det billede, han gør.

Pointen er, at Israels frafald ikke var baseret på ulydighed, men på et brudt personligt forhold til Herren. Det var et brud, som førte til ulydighed og til sidst bragte straf over dem.

Til eftertanke

Hvorfor er det personlige gudsforhold så vigtigt i det kristne liv? Hvis vores forhold til Gud ikke er i orden, hvorfor har vi så let ved at falde i synd og ulydighed? Hvad vil du svare den, der spørger: Hvordan kan jeg udvikle et dybt og kærlighedsfuldt forhold til Gud?

Resten

Hvilket håb finder vi i følgende bibeltekster på trods af Israels gentagne cyklus af frafald, guddommelig straf og dernæst anger?

- Es 4,3
- Mika 4,6-7
- Sef 3,12-13

Selv om Guds plan med det gamle Israel blev ødelagt af ulydighed, var den aldrig helt tilintetgjort. Blandt ukrudtet voksede der stadig nogle få blomster. Mange af de gammeltestamentlige profeter taler om en trofast rest, som Gud ville samle til sig selv som en smuk buket.

Guds hensigt med at skabe og bevare en trofast rest var den samme, som den hele tiden havde været for hele Israel. Han ville bruge dem som sit guddommeligt udvalgte redskab til at "fortælle folkene om min herlighed" (Es 66,19). På den måde ville andre tilslutte sig de trofaste for at "tilbede kongen, Hærskarers Herre" (Zak 14,16). Uanset, hvor slemt det står til, har Gud altså altid nogle trofaste, som på trods af frafald blandt Guds udvalgte folk opretholdt deres eget kald og udvælgelse (2 Pet 1,10). På trods af nationens frafald som et hele, var der altså stadigvæk nogle, som efter bedste evne forsøgte at holde deres side af pagten (se fx 1 Kong 19,14-18). Og selv om de måske led sammen med folket som et hele (som fx bortførelse fra deres land), vil det sidste og ultimative pagtsløfte, løftet om evigt liv, gælde dem.

Joh 10,27-28

Hvad siger Jesus i disse vers? Anvend hans ord og løftet i dem på situationen med frafald i det gamle Israel. Hvordan er disse ord med til at forklare, at der findes en trofast rest?

For nogle år siden opgav en ung kvinde helt sin kristne tro. Hun gjorde det hovedsagelig, fordi hun var skuffet over den synd, det frafald og hykleri, hun så i sin lokale menighed. "De mennesker var ikke rigtigt kristne," sagde hun og brugte det som en undskyldning for at opgive alt. Hvorfor er hendes undskyldning tam? Begrund dit svar med de principper, vi har studeret i dagens afsnit.

Det åndelige Israel

Uanset, hvilke fejl og ufuldkommenheder det gamle Israel havde, forkastede Gud ikke sin plan om at skabe et trofast folk, som tjente ham. Det Gamle Testamente så faktisk frem til en tid, hvor Herren ville skabe et åndeligt Israel, et trofast folk af troende, både jøder og hedninger, som ville udføre opgaven med at forkynde evangeliet for verden. Velkommen til den tidlige kristne kirke!

Gal 3,26-29

1. Hvilket løfte taler Paulus om i vers 29?
2. Hvad er det afgørende element, som gør en person til arving af disse løfter? (vers 26)
3. Hvorfor nedbryder Paulus skel mellem køn, nationalitet og social status?
4. Hvad vil det sige at være "èn i Kristus"?
5. Læs Rom 4,16-17. Hvordan hjælper disse vers os til at forstå, hvad Paulus siger i Gal 3,26-29?

Som Abrahams afkom blev Kristus på en særlig måde arving til pagtens løfter. Gennem dåb opnår vi slægtskab med Kristus, og gennem ham bemyndiges vi til at få del i de løfter, der blev givet til Abraham. Alt det, Gud lovede Abraham, findes altså i Kristus, og løfterne bliver vores, ikke på grund af nationalitet, race eller køn, men på grund af nåde, som Gud skænker os gennem tro.

"Gaven til Abraham og hans afkom omfattede ikke blot Kana'ans land, men hele jorden. Apostlen siger: 'For det var ikke ved loven, at Abraham eller hans efterkommere fik løftet om at skulle arve verden, men ved retfærdighed af tro' (Rom 4,13). Og Bibelen lærer tydeligt, at løfterne til Abraham skal opfyldes gennem Kristus ... [De troende bliver] arvinger til 'en uforkrænkelig og ubesmittet og uvisnelig arv' – nemlig jorden, befriet for syndens forbandelse" (Ellen White, *Patriarker og profeter*, s. 84). Dette løfte vil gå bogstaveligt i opfyldelse, når de hellige bor på den nye jord sammen med Kristus i al evighed (Dan 7,27).

Til videre studium

- Ellen White, *Profeter og konger*, "Guds hensigt med jødefolket", s. 11-14; "Håb for hedningerne", s. 178-186; "Guds menighed", s. 343-351.

"Gud gør ikke forskel på mennesker på grund af deres nationalitet, race eller kaste. Han er hele menneskeheden skaber. Alle mennesker er én stor familie i kraft af skabelsen, og alle er ét i kraft af freløsningen. Kristus kom for at nedbryde alle skillemure og for at åbne adgangen til alle templets forgårde, for at hver eneste sjæl kunne få direkte adgang til Gud. Hans kærlighed er så omfattende, at den når ind overalt. Takket være denne kærlighed bliver mennesker, som er forført af Satan, bragt uden for hans indflydelses rækkevidde og ført hen i nærheden af Guds trone, som er omgivet af løftets regnbue. I Kristus er der hverken jøde eller græker, træl eller fri" (Ellen White, *Profeter og konger*, s. 179).

1 Pet 2,9-10
2 Mos 19,6
Es 43,20

Flere af de titler, Peter bruger om kirken, findes også i Det Gamle Testamente med henvisning til Israel. Hvad understreger titlerne mht. kirkens forhold til Gud? (Fx understreger "en udvalgt slægt", at Gud har en særlig fremtid for menigheden).

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. I det gamle Israel pegede ofringerne af dyr hen til Messias. Hvilke "ofringer" skal menigheden foretage som et kongeligt præsteskab? Se 1 Pet 2,5.**
- 2. Gud adskilte Israel fra verden, så de kunne være et helligt folk. Samtidig skulle de dele frelsens sandheder med verden. Det gælder også menigheden i dag. Hvordan kan vi være adskilt fra verden og samtidig dele evangeliet? Hvordan kan Israels erfaring og Jesu eksempel hjælpe os til at besvare spørgsmålet?**
- 3. Gud havde altid en rest i det gamle Israel. Tænk over Elias og den rest, der fandtes på hans tid (1 Kong 19; læg især mærke til vers 18). Hvorfor er det tit lettere at være tro mod Gud midt blandt verdslige mennesker end midt blandt frafaldne medlemmer af ens egen menighedsfamilie?**

Resumé

Guds sande Israel er både før og efter korset et troens Israel, mennesker, som lever i et åndeligt pagtsforhold med ham. De er hans repræsentanter og åbenbarer evangeliet om hans frelsende nåde for verden.

